

A dos quarts d'onze

Dv, 21/02/2014 per Jesús Renau

[Visió positiva](#)

“Els apòstols tornaren a reunir-se amb Jesús i li contaren tot el que havien fet i ensenyat” (Marc 6,30)

1. L'estiu passat la família V.B. va tenir uns dies fantàstics de vacances. Van anar al lloc de sempre, i la relació dels cinc va arribar a un alt punt de comprensió i mútua simpatia. Al cap d'una setmana decidiren que a dos quarts d'onze de la nit, havent sopat, tindrien una sobretaula en la que començant per la més menuda i acabant pel pare explicarien el millor i el pitjor del dia.

Quan es van acabar les vacances tots varen prendre un acord de que els diumenges a la nit tornarien a la sobretaula del “millor i el pitjor” no d'un dia sinó de tota la setmana. Va costar una mica apagar els mòbils i altres elements electrònics. Era una condició absoluta. Aquesta sobretaula és un acord intocable. Realment representa un important benefici per a tots i l'espai desitjat de transparent comunicació i respecte. Fa un mes que va venir a sopar un cosí de la mare que és missioner de l'Àfrica. Quan li van explicar la sobretaula dels diumenges a dos quarts d'onze va suggerir que podien acabar amb uns minuts de silenci i una pregària a Jesús. Així ho fan. És una família que pregunten junts. Jesús es fa present, com ho va prometre, i sembla que està content de la comunió familiar, estant Ell present.

2. Quasi cada vespre els quatre companys jesuïtes que viuen en un barri de Cornellà es troben per sopar. Potser és el temps més preuat de tota la jornada, en la que cadascú ha anat a realitzar la missió en llocs tan diversos com una fàbrica, la universitat politècnica, l'atenció a un casal de la tercera edat i la docència de la teologia. Quasi cada nit hi ha sobretaula, fins i tot si donen el partit de Barça. Es comentem les impressions del dia, la situació social i política, es parla d'algunes famílies del barri i de tant en tant pugem a la parra de la disquisició metafísica. Després una breu estona de silenci. Jesús, també torna a estar-hi present, com aquell dia, que explica Marc, amb els seus apòstols. Ho va garantir i no falla. “On hi ha dos o tres reunits en el meu nom allí hi estaré present”.

3. Després de llegir aquesta pregària virtual la Mariona (tercer de biologia) ha escrit en el seu personal diari: "Això està molt bé, però a la meua família és impossible. En parlaré amb el grup del Casal. Cal espavilar-se. Avui tenim mitjans per pregar junts, estant cadascú en llocs diferents, emprant *WhatsApp*. Idea genial".